

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1201/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Н.С., због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Н.С., адвоката Д.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 171/2012 од 20.03.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 63/2015 од 29.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Н.С., адвоката Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 171/2012 од 20.03.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 63/2015 од 29.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К 171/2012 од 20.03.2015. године, окривљене М.У., Н.С. и Т. сада Т.М. оглашене су кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ за које су им изречене условне осуде и то тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљене у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Том пресудом на основу одредбе члана 264. став 1. ЗКП окривљене су обавезане да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 2.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 24.400,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а такође су на основу одредбе члана 258. ЗКП обавезане да оштећеном солидарно накнаде износ мањка у износу од 176.917,65

динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 63/2015 од 29.10.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и пресуда Основног суда у Кикинди К 171/2012 од 20.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Н.С., адвокат Д.Т., због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП у вези члана 439. тач. 1, 2. и 3. ЗКП и члана 451. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе и тако што ће истовремено одредити да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП извршење побијаних пресуда у делу који се односи на обавезу окривљене да солидарно накнади износ мањка оштећеном одложи "до коначне одлуке Врховног касационог суда по овом захтеву".

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао у смислу одредбе члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Н.С., адвоката Д.Т. је неоснован.

Бранилац окривљене Н.С. у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 1. ЗКП на штету окривљене наводима да иста критичном приликом није у намери да себи прибави противправну имовинску корист предузела радње извршења кривичног дела проневере из члана 364. став 1. КЗ која се огледа, између осталог, у присвајању новца или других покретних ствари које су окривљеној поверене на раду.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 364. став 1. КЗ прописано је да ће се онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист присвоји новац, хартије од вредности или друге покретне ствари које су му поверене у служби или на раду у државном органу, предузећу, установи или другом субјекту или радњи казнити затвором од шест месеци до пет година.

Према законском опису овог кривичног дела радње извршења истог састоје се у присвајању новца, хартија од вредности или других покретних ствари које су лицу поверене у служби или на раду у државном органу, предузећу, установи или

другом субјекту или радњи у намери присвајања себи или другом прибављања противправне имовинске користи.

Сходно цитираној законској одредби члана 364. став 1. КЗ, по оцени Врховног касационог суда из изреке и одговарајућег дела образложења правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљена Н.С. у намери да себи прибави противправну имовинску корист предузела радњу извршења кривичног дела у питању која се огледа у присвајању новца или других покретних ствари које су јој поверене на раду, дакле, по налажењу овога суда, а супротно наводима из захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, дело за које је окривљена оглашена кривом, а како је то описано у изреци правноснажне пресуде садржи сва законска обележја кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде закона из члана 439. тачка 2. и тачка 3. ЗКП због којих повреда је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, у захтеву се не указује на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, односно на који начин је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, а из образложења захтева и навода да нема доказа да је окривљена Н.С. присвојила новац и робу који јој је био поверен на раду, јер је мањак у предметном објекту утврђен у време када се иста налазила на годишњем одмору, истицањем да се вештак економске струке изјаснио да се не може утврдити која роба недостаје, јер није вођено робно књиговодство, по налажењу Врховног касационог суда произилази да се у овом делу, позивањем на дозвољене разлоге, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљене у извршењу кривичног дела у питању.

Како повреда одредбе члана 451. став 1. ЗКП као и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Н.С. указује не представља законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Н.С., адвоката Д.Т. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.